METE-OKRIMI

I

KONSTANDIN KRISTOFORIDHIT

Kriestuar ne gjuhe te-perbashkeme de ne menyre qe te perdoret ne rent te pare te mesimorevet te-dyta.

prej

Simon Suteriqi

N' Elbasan

Otypun me te-prigunat e z. C. D

MANASTIR

STI'p. Tregetare Nerkombetare

1911

BKSH

JETË-SKRIMI
I
KONSTANDIN KRISTOFORIDHIT

Rriefstuar ne gjuhe te-perbashkeme dhe ne menyre qe te perdoret ne rent te pare te mesimorevet te-dyta.

prej

Simon Suteriqi

N' Elbasan

Shtypun me te-prifunat e z. **S. D.**

MANASTIR
Shtyp. Tregetare Nerkombetare
1911

BKSH

Konstandin Kristoforiði.

Paraḋanje

Kombi Cqipetar, i-cili sot ɕendet nε agim tε rielindjes sε 'tij mendore ãe me deɕir e me vuλnet tε-vertete aet tue ndjekun rrugen e-bekuare tε perparimit ãe tε qytetenies, meret veet lehtesiet qε ka ηε nevoje tε-maḋe, ηε nevoje tε-domosdoeme ηi per ato veglat e-pafjaleeme (indispensable). tε-cilat, pergiḋeriet tε thomi i perkasin pike-sε-pari deɕirit tε 'tij tε-soteem, tecilat i eerbejne dreqte per dreqte eviλimit tε 'tij menduar, i-cilipa dyeim ka per t' i pregatitur ηε jete tε qyteteruare ηε vent tε-perlakmuareem *(ἐπίζηλος)* nε mes tε kombevet t' tjera, sikurse e kerkon eãe kaloresija e 'tij kreenike *(ἡρωϊνή)* e vjeteria e fisit nε mes tε eokevet qε e reḋojne.

Aet jaete ç' do dyeimi, se, keto vegla tε-eenteruara qε permendim ketu, jane librat e-dobieeme, tε-cilet, me landen e 'tyre tε-speãune ãe tε-posaçme do tε perhapin mbε katr' anet e atãeut tε daetun nriten e ditunies; do tε sgojne ndjeηat e-larta ãe do tε ndezin nε zemberat e atãetarevet zjarrin e-paeuar t' atãedaeesies. Keetu karakteri i Cqipetarit ka per t' u-lartuar ãe vetia e 'tij do tε sbukuiohet. Keetu do tε bahet i zoti tε kepetoηε vethen, tε ηohε detyrat qε ka ηeriu nε bote si perpara vehtes sε 'tij si perpara atãeut t'-aãuruareem. Na duhen pra libra tε-dobieeme, libra mirevetiakë *(ἠθικοποιητικά)*. Shkrimtaret t' one sot duhet giãe-mone t'a kene perpara syε kete ga, se Kombi prej ketyneve pret drite eãe epetim nga erresina e-sketerreeme nε tε-cilen mjeriet mun tε ãomi, se ndoãet sot.

Njer sa e sa libra, qε kane per qeλim jo vetem etyλisjen e mendjes, po eãe sbukurimin e epirtit e lartimin e zemres nuk aet per t' u-dyeuar qε duat tε numurojme eãe ata qε kane per subjekt jeteekrimet e burrave tε-meãaη ãe tε-equare, tε-burrave, tε-cilet nε per mes tε eekujvet kane ekelqyere permbi t' tjeret me veprat e 'tyne tε-larta, me eerbimet e-paprajtuna per miresien e Kombit tε 'tyne. Ketu ηeriu do tε munt tε marre vee si keta burra tε-vlereeme jane rritune si kane punuar ãe me ç' fare menyre kane mbaruar uãetimin e jetes; ketu ka per tε pasun kohen e-nevojeeme tε eohε si nε pasqyre ãe tε çmoηε sikurse duhet punet e-meãa, punet e-lavduareme qε kane bamun keta burra. tε-meãeη, qeλimi i tε-cilevet ka kjene vetem lartesimi i ηerezies. Keetu, tua sbeluar eembeλa tε-larta ãe tregime tε-çuditeeme, do tε perpiqet pa dyeim, qε tε rreguλoηε ãe ay jeten e 'tij pas jetes sε 'tyne; tε gyrmoηε rrugen qε kane eeηuar ata sepse keetu epreson qε ka per t' arãun per 'te ηε dite, kur do tε ekelqeηε permbi t' jeret ãe do tε eegurone ηε emer tε-pavdekeeem.

Ky pra kendoŋes te-daeunε aet ekaku i-parε, i cili mε etyni, qε tε marr nderin e tε nxer perpara zotnies s' uajε kete veprε tε-pâkε, e-cila, ndonese e-voglε, besoŋ se ka vleren tε kendohet prej ç' do atâetari, qε deeeron tε ŋihet mε burrat e-pavdireεmε; mε eerbetoret e-vertete tε Kombit t' onε. Konstandin Kristoforiâi, djali i-lavduareεm i Elbasanit, aet njε nga ata burrat e-pakε mε tε-cilet sot munt tε mburet atâeu i-ynε. Γiâε jeten e 'tij po-âua se nuk puεoj tuε punuar âe tue derâun njerse per levrimin e guhes s' onε. Veprat e 'tij janε vepra teεenuareme; vepra tε-cilat i japin epirt âe jete, per se pari munt tε âomi, gjuhes ametare âe heâin guret e-eendoεε, guret âemelore tε Letratures komptare. Si i-ketiâε i-pavdekuni atâetar duhet tε ŋihet prej tε-giâε Gqipetarevet, sepse keetu vetem i bahet nderi sikurse epneson eâe do tε jete pasqyrε e-gaâε e ndrituareme per na tε-giâε.

Tue mbarumur e eoh per detyrε tε t' i falem nderit botesiet baekeqytetarit t' em âe âanderit tε tε-pavdekunit atâetar z, Bimiter Bibaja, i-cili pati miresien tε mε japε eenimet e-nevojeeme mbi kete jeteekrim, sikurse i pati marε prej gojes vete tε tε-paharruaremit Kristofariâ

Simon Suteriqi

N' Elbasan mbε 28 tε Vjeetes sε-dyte 1910

JETË-ÇKRIMI

I

Konstandin Kristoforidhit

Ishte një kohë e-gatë, ishin po-dhuna çekuj përmbi çekuj, që guha Çqip për fat të-keq kje denuarë të çkonë një jetë të-palavduarëme, një jetë të-humbunë në errësinë dhe në padukësi. Atë-herë don-më-dhanë, kur motrat e' saj kishin fatin e-barë të çkelqejnë dhe të lulëzojnë tue u-punuar dhe tue u-lëvruar me kujdes prej bijvet të 'tyne, guha që folën Perendisë e Olymbit edhe etënit t' onë Pelasgët e-vjetrë dergjeç në çtrat të-çkretë të një lëngatë të-randë edhe të-paka mjerisë ishin çpresimet për çerimin e 'saj. E-për buzunë dhe e-marrunë në për kambë, e-papunuarë dhe e-paçvlerë prej Çqipetarëvet, po humpte pak nga pak çijen dhe bukurisë e' saj. Kështu, pysmë e-egrë, e-bastardhuarë dhe ë-svetënuarë fare, nuk ka dyshim që do të vjente një kohë, kur do të humpte pa ndërë prej faqes së dheut, sikurse edhe t' jera, që na tregon Historia, kanë pasun fatin e-zi të humbasin për gjithë jetën. Kështu nuk duam të dhomi, që nuk mundemi të numërojmë, në kohë jo dhe të-vjetra çum, atdhetarë të-vërtetë, Çqipetarë të-pajuarë me dhunjë të-dhëlë, të-cilët u-munduan, edhe gjithë jetën e 'tyne munt të dhomi për çvillimin dhe lulëzimin e guhës s' onë tue nxjerrun në dritë vepra të-çënuarëme. Jo! të-këtilë burra kemi pasun; po mjerisë puna dhe mundimi i 'tyne nuk prunë pemë të-mëdha: Kombi Çqipetar prej vepravet që dualën në dritë nuk mundi për fat të-keq të sgohet nga gumi i-dhëlë, në të-cilin më kohë po dergjeç; nuk mundi më fjalë t' jera të kapetonë çijen dhe bukurisë e guhës së-vetë dhe kështu me ndjenja atdhetaresie të-gjalla të përvisët në punët të-çëntënuarë të rrëlindjes së 'tij mendore. Na mengonte pra një burr i-madh, që të na përmblehë; kishim nevojë të-madhe për një Çqipetar të-

paloðun, i-cili te perdaŋe me ŋe fuqie magike reet e-zeza, qe na kiein mbeluar, te marre penden ne dore ðe te punoŋe e te punoŋe prape giðe jeten e 'tij per nje *Ideal* te-larte, per levrimin e guhes s' one. Te punoŋe ðomi per levrimin e guhes! Po vetem ketu qendron nevoja e-jone? Jo! jemi lark! Puna duhet te jete epirt-ðanese; puna e 'tij duhet te na baekoŋe te-gjiðe ðe, tue na rraŋosun ne ðeλesie te zemberes ndjeŋat e atðesies, te na ðerrese me *zan Stendori* mbe ŋe eee t' jetre, mbe ŋe jete te-tfaqesuare ne pune systematike ðe mbe ŋe punoŋesie te-vertete per miresien ðe larte-simin e Atðeut te-daeun. Kesi burri, puna e te-cilit nuk venoi te jape pemet e-deeiruareme, Perendia ne maðeriet te-vete e pa me uðe te na dergoŋe ðe te na çele ŋe rruge te-ree ne rieðje te Kombesies s' one.

Kue iete ky burr, te-cilin Kombi e priste me padurim? Kue iete ky atðetar i-larte, te-cilin e deeirojein zemberat e-djeguna, qe te kete paravullnesen (initiative) si te ðomi ne punet ðe te eenoŋe me durim te-hekurte e me ŋe vehte-môhim *(αὐταπαρνησία)* te-çuditeeem rrugen e rielindjes s' one? Eekuλi i-nante-mbe-ðete, ŋe koh' e-ree pergiðesiet, ŋe koh' e-ekelqyere per Eqipetaret, pati fatin e-baräe te na e ðuroŋe prej qieλi! Iete djali i-mbare, epirtndritmi Konstandin Kristoforivi, i-cili leu n' Elbasan mbe 1830. Perinderit e 'tij, Anastas Nelkoja eðe Vasilija Josif i-ein nga mâ te-parat ðe nga mâ te-ndereemet etepia te Kungoŋes (meha̱e) se Kalas (Elbasan). Kiein kohe, qe po i luteein Perendies si Anna me Joaqimin ŋe here motit, t' u ðuroŋe ŋe djal te-mbare, qe t' u mbaŋe pleqenien ðe te traeegoŋe gjan e pasjen qe kiein. Perendia ne maðeriet te-vete e pa me uðe te mbuee deeirin e-flakete te ketyne ŋeresve te-dreqte ðe epresetare eðe pas kaqe bijave u fali ŋe djal gazi i perindenvet per kete ngarje te-eenuareme nuk deftehet me goje! Deeiri i 'tyne, qe kaqe vjete rrieshte iete mbyλun ne ðeλesie te zemberes, mori mâ se fundi mie e eetena. Ketu pra meren veet lehtesiet daeunia perindore eðe kujdesi i-mað me te-cilat u-rrit Konstandini i-vogel. Aet teper te eenojme, qe perindenit, si ŋeres te-fiseme ðe te dreqte qe iein, si ŋeres te-pasune

ðe me frikë Perendie, u-perpoqen me të-maðe që t'a rrisin djalin e 'tyne sa munden mâ mirë: t'i japin që në vogëlie një arresim të-vertetë ðe me ðemel; t'i ndritojnë ëpirtin me ëembëlat mâ të-bukura, t'i sbukurojnë zemberen me ndjenjat mâ të-larta ðe mâ të-fisëme. Perandaj, sikurse prej të-giðëve vertetohet këtu, djal' i-yne që në vogëlie nisi të tregonë me një menyrë të-çuditëeme se sa fuqie ka me të-vertetë aresimi që epet prej perindenie me kujdes ðe me system.

Që në vogëlie nisi të defteni, se perindenit e 'tij punuan eðe se puna e 'tyne zuni vent; se hoðen fare eðe fara ra mbë ðe të-ëendoëë. Urtesia e-mbaruarë ðe druetia (obeissance) e-lavduarëme në zemrat të Konstandinit kiëin ëenuar vendin e 'tyne. Me ëoket e 'tij iëte i-ëkuarëem ðe dallonte ëpejt ndërmjet këtyneve nga zemra giðë-monë e-ëanë, nga mëëira ðe nga ðimpsunia që kiëte për të-papasunit. Të-giða këto ður me qiellore, të-giða këto sbukurata vetiake iëin pa diyëim lule të-bukura, lule erë-ðanese, që tregojëin, se një peranevere (printemps) e-ëkëlqyerë do të lenë për djalin, se një jetë e-lavduarë ðe e-tfaqësuarë në punë durimtare për miresie të-pergiðëeme âët ruajtunë për 'të.

Me kohë perindenit e derguan në mësimoret greniëte, që iëte atë-herë këtu, ku nuk venoi të dallonë që mes të ëokevet nga kujdesi i-mað që vinte në mësimet ðe nga këpëtimi i-hollë me të-cilin për fat të mirë iëte pajuar. Nuk deftehet me goje dëëiri i-mað ðe pjerja e-papërmbajtunë, që tregonte djal' i-yne për mësim ðe për ditunie. Lodra e 'tij mâ e-bukurë, gazi i 'tij mâ i-mað iëin giðë-monë librat. Vendi, ku munt të ëkonte kohën mâ të-bukurë, vendi, ku munt të defrente si i dëëironte ëpirti, iëte Mësimoreja ðe vetëm Mësimoreja. Druetia e 'tij perpara mesonësvet ðe bindunia perpara këëilëvet ðe urâënimevet të 'tyne iëin pa kufin. Merret vëët lehtësiët pra, që, tue kjenë i-pajuar me të-giða të-mirat, me të-giða cilësiët e-larta që janë të-domosdoëme për nxanësit, për pakë kohë perparoi mjaft në ditunie eðe terhoqi verejtjen e më sonësvet, të-cilët nuk puëojëin tue leçitun ku do që qëlonte, se djali do të vinë në dite, që do të bâhet i-ëkëlqyer në ditunie ðe bota do t'a pyesin për ment.

Nuk duam tɛ lamɛ pa ɛɛŋyar kɛtu ðɛ ŋɛ dɛɛir tɛ-vɛçantɛ, qɛ trɛgonte Konstandini nɛ vogɛliɛ, sɛpsɛ prɛj kɛtij munt tɛ kupɛtohɛt mirɛ farɛ pjɛrja ɛ-maðɛ, qɛ kiɛtɛ nɛ mɛsim. Tɛ-hɔλat do-mɛ-ðɛnɛ, qɛ i jɛpɛin ditɛ pɛr ditɛ pɛrindɛnit ɛ 'tij' nuk i humptɛ kot-ɛ-kot; nuk kiɛtɛ maniɛn t' i priɛɛ tuɛ blɛmun ndo-ŋɛ-sɛnt pɛr tɛ ngranɛ, a ndo-ŋɛ lodrɛ pɛr tɛ luajtun, sikurɛ ɛ kanɛ pɛr dɛtyrɛ mâ tɛ ɛumɛt ɛ djɛlmɛt tɛ bajnɛ posa qɛ t' u biɛn tɛ-hɔλa nɛ dorɛ. Jo! dɛɛir' i Konstandinit' nuk pɛrmbliðɛɛ kɛtu: tɛ-hɔλat i ruantɛ mɛ kujdɛs; i mbliðtɛ dyɛa, dyɛa ðɛ pɛðɛɛa, pɛðɛɛa ðɛ u ðɔɛtɛ pɛrindɛnvɛt, qɛ mɛ kɛto, kur tɛ ɛtohɛn mjaft ɛðɛ pasi ðɛ ky do tɛ kɛtɛ mbaruar mɛsimɛt nɛ atðɛ tɛ-vɛt, ka pɛr tɛ vajtun mbɛ ŋɛ qytɛt t' jɛtɛr tɛ-mað, lark, fort lark Ɛlbasanit mɛ qɛλim qɛ tɛ ndjɛkɛ mɛsimɛ mâ tɛ-larta ðɛ tɛ bahɛt i-ɛquar. Mɛ kɛso andɛraɛ tɛ-ambla, mɛ tɛ-kɛtiλa mɛndimɛ tɛ-bukura po pɛr-paronte djali sɪ nɛ moɛɛ, si nɛ dituniɛ. Ɛðɛ âɛt pɛr t' u-çuditun qɛ, ato qɛ i ndoλi zɛmbɛra, ato qɛ i dɛɛironte ɛpirti, ato i ða ɛðɛ Pɛrɛndia!

Qarku i mɛsimɛvɛt nɛ mɛsimorɛt t' Ɛlbasanit atɛ-hɛrɛ iɛtɛ ɛum i-pɛrmblɛðun ɛðɛ Konstandini pɛr pakɛ kohɛ mbaroi giðɛ rɛndɛt mɛ ŋɛ goditjɛ tɛ-plotɛ. Tani ma mɛsimorɛ t' jɛtrɛ, ku tɛ munt tɛ marɛ mɛ-simɛ mâ tɛ-mɛða, kɛtu pɛr fat tɛ-lik nuk ɛɛndɛt; ŋɛ-rɛs mɛ ditunɪɛ tɛ-mjaftɛ qɛ tɛ munt tɛ mbuɛin dɛɛi-rin ɛ djalit tuɛ i ðanɛ mɛsimɛ tɛ-vɛçanta mjɛriɛt nuk ndoðɛn. Kɛjo ɛa djalin ɛ dɛɛpɛrɛn; ɛ ban tɛ mɛndo-hɛt ðɛ tɛ humbɛsɛ qɛtɛsiɛn ɛ 'tij. Aɛt vdɛkjɛ pɛr 'tɛ mɛ tɛ-vɛrtɛtɛ, kur i ɛkon nɛ pɛr mɛnt, sɛ rrɛði i di-tuniɛs sɛ 'tij nuk do tɛ ɛviλohɛt mâ! Si i duhɛt tɛ baŋɛ pra? Qɛ tɛ mbaroŋɛ qɛλimin ɛ 'tij tɛ-lartɛ si du-hɛt tɛ vɛpɛroŋɛ? Vɛtɛm ŋɛ rugɛ i mbɛtɛt tɛ pasoŋɛ, po mjɛriɛt kɛjo pɛr 'tɛ aɛt mjaft ɛ-vɛɛtirɛ! Qɛ tɛ munt tɛ kɛnaqɛ andɛrimɛt ɛ-vɛta i duhɛt tɛ largohɛt prɛj pɛrindɛnvɛt tɛ-daɛunɛ, i duhɛt tɛ niɛɛt pɛr ŋɛ vɛnt t' jɛtɛr tɛ-largɛ, ku ɛɛndɛn mɛsimorɛ tɛ-mbaruara. Ah! po sa ɛa ɛ-vɛɛtirɛ, sa ɛa ɛ-driðtuarɛmɛ tɛ dahɛt mbɛ ŋɛ ɛɛɛ si-do-mos tɛ-vɔglɛ prɛj atyɛnɛvɛ qɛ i daɛunontɛ kaqɛ ɛum! Munt tɛ ðomi ma sɛ fundi, sɛ ky vɛtɛ do t'a pɛrmbliðtɛ vɛhtɛn ðɛ do tɛ ɛtrɛngontɛ zɛmrɛn,

mbassi eðe nevoja qe kiete do t'a bante, qe te deftehet ma durimtar ðe ma trim se ç'iete. Mire fort eðe keetu! Po perindenit vaλ do t'iein te-pajuare me durimin e-nevojeeem, do te kiein ate zemre te-forte ðe ate qendrim te-hekure, qe te munt te durojne largimin e djalit t'-aðuruareem? Munt te dahen per kaqe kohe prej atij, qe s'mundeein ne dite te rrijne pa e pamun me sy ðe pa e perkeðelun me ato perkeðelime qieλore, qe vetem daeunia perindore munt t'i sbelone ðe t'u ðurone me ne nomesie te-mbaruare femijevet te-daeune? Jo! te dahen prej birit aet vdekje per ata! ne kesi vendimi nuk do te munden kurre te bajne, sepse aet per ekretimin e 'tyne! Po mb'ane t'jetre Konstandini e ka vendosun. E ka bamun ment me ç'do ðeroresie te marre rrugen per ðê te-huaj (kurbet), sepse keetu vetem andra e vogelies ðe deeir'iforte i-tanieem do te punesohen ðe do te marrin mie e eetena. Nuk vanoj ma pra, po u kaλezoi perindenvet te 'tij qeλimin qe kiete eðe u lutet nxehtesiet, qe mos t'i kundreetohen ne kete pune te-eenteruare. Ma mire do t'iete te hapeein qiejt ðe zjarr i-forte te dergohee prej se nalti ðe t'i perceλonte te-mjeret se sa te ndepojein nga goja e birit te 'tyne vendimin qe kiete bamun! Aet e teperme te eenojme ketu kundreetimin e-mað, qe per te-paren here deftyen perindenit e-ngrate. Me lote per faqe i ðane djalit qe te marre veet, se darja ne mes te 'tyne aet vdekja per ata; se nuk munden mos te eohin me sy per kaqe kohe ate, permbi te-cilin kane petetun giðe eperesat e 'tyne. Po Konstandini qendron; u ðote, se ndryee s'munt te bahet, kurr n'Atðe te 'tij nuk munt te mbuee deeirin qe kiete. Si djal i-spuar ðe i-menteem qe iete, u kaλezon me force fjale ðe me fuqie mendimee randesien emaðe qe ka ditunia ne bote. U perment, qe ne nga detyrat ma te-meða te neriut aet t'i bjere prapa mesimit, sepse keetu vetem do te bahet i zoti te lartesone vehten, te nderone plangun ðe te perpiqet per miresien e Atðeut. Djal'i-yne nuk e kiete humbur kot e-kot kohen e 'tij ne mesimoret; ni nga ato mesimet e-paka qe ndepoi ne kohe te vogelies kiete fituar mjaft. Porosiet eðe keeiλat e-bukura qe i kiein ðane meso-

ηesit nuk mundeε t'i harronte kurrε; i kiεin bamun ηε peretypje tε maδe perandaj pra mbε kete ndoδje e εohim tε flasε si ηε burr i-maδ, si ηε burr i-moεuar. Qendrimi i 'tij ma sε fundi eδe perpjekjet e-meδa ndaj perindenit nuk vanuan tε kuronnezohen me ηε goditje tε-plotε: Keta don-me-δane, passi e pane qε djali e kiεte mbuεun mendjen mirε per kete ga δe nuk iete ηε pune qε tε bahεε ndryεe, me δembje nε zemrε u-εtrenguan t'i japin lejen qε kerkonte. Po mb' ane t'jetrε duhet εeηuar ketu, qε eδe deεiri i ketyneve ma i-nxehtε iεte t'i japin djalit ηε aresim tε-vertete δe me δemel; t'a εohim ηε ditε tε-pajuar me ditunie tε-mbaruarε, sepse per fat tε-mirε εendeεin mbε ηε εkaλε mendore tε-ketiλe, sa qε tε kepetojnε fare mirε randesien δe vleren e-paçmuarε tε kesaj pune. Ajo qε i εtrengonte t'i kundreεtohen djalit, ajo, qε i εtrengonte tε mbeten tε-povendim (indecisif) per εume kohε iεte mendimi, qε do tε daheεin prej djalit tε-daεtun δe do tε mbeteεin si fare tε-εkretε.

Me menpezi pra tε ftohtε tε Vjeεtes sε-dytε, kur bryma, me εtresen e' saj borore, kiεte mbuluar δeun, nε εtepie tε z. Anastas Nelko mbretenonte ηε levizje e-pazakoneme. Me natε kiεin rendune giδe far' e-fisi, miqt e' tij eδe εoket e Konstandinit. Iεte dita qε po niseε djali per Jannine per mesime ma tε-larta, sepse ky qytet atε-here iεte me emen e me zan per mesimoret e-mbaruara qε kiεte. Kolari (qaraxhin) arrini; eδe atε-here, passi u-ngarkuan plaçkat, giδe gendja me perindenit baεke u-nisen qε tε persjeλin djalin. Nga maλεngimi qε ndjejεin nε zemrε, se po daheεin prej Konstandinit, nuk u bante zemra, qε tε kδehen; dualen perjaεta qytetit; u-larguan mjaft. Kur pane, se ma nuk mundeεin tε largohen, qendruan; ketu iεte vendi i darjes! Konstandini me εpejtesie i hypi kalit; atε-here e kepetoi plotesiεt sa δembje ka zembera e djalit tε-mbarε kur per tε-paren herε εkeputet prej gjiut tε perindervet! u-maλεngye pra i-ngrati eδe kjan me denesε si foεηe! Perindenit, tε-pikεluarε tε-mjeret δe tue leεuar lotε tε-nxehta nga syt, i hiδen nε qafε eδe e puδin e e puδin me ηε maλεngim tε-papermbajtun! Nga δeλesia e εpirtit e bekojnε δe

i urojne rruge te-mbare me goditje te-plote ne qelim te 'tij. Fendja mb' ane t' jetre pergendeten me djalin, e rrok ne qafet ede i uron rrugen e-mbare. Keetu pra ne mes te kaqe bekimeve de urimeve te-nxehta mori rrugen e Jannines ede gendja u-kdye ne qytet.

Ne Jannine Konstandini arrini ede, passi u-provua, u-gkrua ne Stervitoret (Idadie) greqiete t' atjeeme. Aet e-teperme te permendim ketu, qe djali u-nis me gume te-meta ne mesimet, qe kiete marrun ne mesimoret t' Elbasanit, e-cila, si pas vendit, iete me mjafte mengime. Po zeli i-mad i Konstandinit edhe dagunia e-rale mbe dituniet igin aqe te-forta, sa qe rrezuan poete te-gida ndalimet edhe geguan truelin e punes me gpejtesie: Per pake kohe me ane te ne kendimi te-jaeterregulegeem (extraordinaire) kje i zoti te kaperceqe burreniet te-gida pengimet, te geguroqe baeke pesimin (sympadien) e-papjesetuareem (impar'tagé) te professorevet te 'tij de te kete nderbaekenxanesit kryesien ne pune perparimi de mbrodesie.

Mo' ane t' jetre, si gpirtmire de gak ambel qe iete per pake kohe mundi te fitoqe gume miq de te terheke baekepesimin e Konsulit t'atjeeem t' Austries, te Doktor Hahni tek i-cili e kigin dorezuar. Ky zotnie, me lojene qe deeironte te baqe perkendime (méditations) ne gyhe t' one, e pame ude te derrese Konstandinin, si ma te-mirin de ma te-zgyarin nder Cqipetaret, qe gendegin ne Stervitoret de te marre prej ketij mesime ne Cqipet. Me kete rase djali i-yne mori ekak te baqe de ky vete perkendimet e-para me system de me durim te-vertete ne guhet ametare de te delqe me sa fuqie qe kiete ate-here ne grammatiket te 'saj. Perendia me te-vertete i nxorri djalit perpara Doktor Hahn-in; Perendia pa dygim kiete urdenuar ne maderie te-vete, qe t' i jape kohen enevojeeme de t' i tregoqe Konstandinit detyren e-geqte, qe kiete per te punuar per levrimin e guhes se-vete, e-cila per fat te-lik mb' ate kohe gendeg ne erresine. Po priste ne punetuar te-gendoge, ne gkrimtar te-pajuar me durim te-mad, qe te munt t' i jape gpirt de fryme galie. Kete, per fat bardesie te-made te Kombit, e geti ne fytyre te Konstandinit, i-cili, tue u-marrun me perken-

dimet qe nisi, u-rreðua prej ŋe ðeðiri te-zjarrte te punoŋe pa prajtun per ðtyλisjen e ðuhes se-vete. Kur ðihte Kombet t' jera se si punojðin per letratyren e ðuhes se 'tyne, i viente çudie qyo Ðqipetaret, ŋe komp kaqe i-vjeter, nuk kjene te zotet te punojne per te krijuar nje letratyre komptare. Nuk u-kursye pra aspak, po q' ate-here nisi punen me ðperese, se do t'a nxjerre mbe krye ðe munt te ðomi, se ðiðe jeten e'tij nuk puðoi se punuari per kete *ideal* te-mað. Puna e 'tij kje pjeλore eðe u-kuronnezua me goditje te-plote, sepse me te-vertete ðuhen t' one e-cila ate-here iðte ðysme e-egre eðe ðendeo vetem ne goje te popuλit, perveç disa jaðterreguλimeve te-vogla, e vuni mbe ŋe rruge t' jetre; kendimi ðe ðkrimi i 'saj u-ðeguruan fare.

Per sa vjete i mbaroi Konstandini mesimet ne Jannine nuk dihet mire. Po kaqe ga dime vetem, qe, passi mbaroi Stervitoren e-atjeðme, u-nis per ne Malte eðe u-ðkrua mbe ŋe Seminar Italiot, te-cilin passi e. mbaroi, u-kðye n' Elbasan ne mes te perindenvet qe po e prisnin me padurim. Pake kohe mbasandaj u-pajtua per te-paren here ne Tirane mesoŋes i Greqiotes, ku, me sjeλen e 'tij te-bukure ðe me punen ndergegesore, terhoqi daðunien ðe nderimin e ðiðe botes. Po mjeriot fati, i-cili per tani i kiote qeðun kaqe ðum, po ruante per 'te ŋe ŋgarje te-papelqyeröme, ŋe mjerim te-mað!

Kiote gaðte muaj don-me-ðâne, qe po mesonte ne Tirane, kur ŋe dite prej ditee mori lajmen e-zeze qe atin n'Elbasan e ndjeu Zoti! Meren veet lehtesiet iðenia e-padeftyeröme ðe pikeλimi i-paaneðem qe rrembyen zemren e Konstandinit! Me lote te-nxehta kjau fatin e-zi, qe nuk mundi te ndoðet perane atit te-daður ne oret te fundit, per t'i bâmun ðerbimet birore (filial), per t'i ðane ŋgeðeλimet e-nevojöme. Sa i ðempte ðpirti, sa i maλeŋehee zembera, kur i ðkonte ne per ment, se nuk pati mjeriot ate fatin e-mire te ndoðet ðiðe mone afer perindenvet; t'u kaλezoŋe me pune te-gaλa mireŋohesien ðe daðunien e-madhe, qe kiote perpara atyneve dhe t' u mbaŋe ditet e-ereta, ditet e-papelqyeröme te pleqeniet; sepse kejo, sikurse eðe mâ siper kemi ðeŋuar, loje andra mâ e-amble ðe

ɛperesa mà e-larɛ e 'tyne. T' iɛte, qɛ t'a kishin lajmɛruar mɛ kohɛ pɛr sɛmundjen, dotɛ ɲendeɛ mɛ vrap n'Elbasan, po mjeriɛt vdekja e-zezɛ punen e 'saj e mbaroi mɛ ɛpejtɛsiɛ, sikurse ɛumɛ herɛ e ka pɛr zakon tɛ sjɛλɛt pɛrpara pleqvet. Iɛte ɛkruarɛ pra prej sɛ nalti ditɛt mâ tɛ-bukura tɛ djɛlmɛniɛs t'i ɛkoɲɛ lark ɛtɛpiɛs sɛ-vetɛ ðɛ tɛ ɛpravoɲɛ iðɛrimet mâ tɛmɛða, qɛ munt tɛ ɛohɛ zɛmra ɛ ɲeriut!

Moti Ɛkoλar po-ðua sɛ u-mparua; katɛr muajt qɛ mbetɛn flɛtɛruan mɛ ɛpejtɛsiɛ; ɛðɛ kɛɛtu arrini koha ɛ provimevɛt; ɲɛ kohɛ nɛ tɛ-cilɛn do tɛ mɛrrɛn vɛɛt pɛmɛt ɛ ɲɛ pune mot-motorɛ, do tɛ ɛihɛt pɛrparimi i ɲxanɛvɛt ðɛ do tɛ çmohɛt vlɛra ɛ mɛsoɲɛsvɛt. Konstandini kɛtɛ ditɛ po ɛ pristɛ mɛ padurim, sɛ ɛ dintɛ fort mirɛ qɛ kiɛtɛ punuar mɛ system ðɛ kiɛtɛ dɛrðun mjaftɛ djɛrsɛ; iɛtɛ i ɛɛguruar pɛr pɛrparimin ɛ djɛmvɛt, pɛrandaj nuk i trɛmbɛɛ ɛðɛ syni. Mɛ tɛ vɛrtɛtɛ provimɛt u-mbaruan mɛ ɛkɛlqim tɛ-mað ɛðɛ Konstandini priti ɲga tɛ-giðɛ pɛrgɛzimet ɛ-pɛrzɛmbrɛta.

Tani mâ, kur puna ɛ 'tij ɲɛ Tiranɛ u-mbarua, u-nis pɛr Elbasan, ku nɛvoja ɛ ðɛrristɛ. E ama kiɛtɛ mbɛtɛ vɛtɛm si ɛ-ɛkrɛtɛ ðɛ kiɛtɛ nɛvoje pɛr ɲgɛɛɛλimɛt ɛ 'tij. Po thua sɛ ɛɛr kɛtu kjɛnɛ tɛ-ligat ɛ djalit? Jo! fati mjɛtiɛt po i ruantɛ ɲɛ ɛuplakɛ ɛum' mâ tɛ-maðɛ, sɛ tɛ-parɛn, ɲɛ dɛɛpɛrim ɛum mâ tɛ-aɛpɛr sɛ atɛ qɛ ndjɛu, kur mori lajmɛn ɛ-zɛzɛ tɛ Tiranɛs. Pakɛ muaj don-mɛ-ðânɛ, passi ɛrði n'Elbasan, rà ɛ i u-sɛmunt ɛ âma fort! Nuk lâ ɛa pa bâmun, nuk lâ ɛɛroɲɛs pa ðirrun, po mjɛriɛt tɛ giða kɛto ɛɛrbimɛ tɛ-mɛða, tɛ-giða ndihmat ɛ ɛkjɛncɛs mjɛkɛsorɛ ɛkuan mbɛ kot. Plaka ɛ-ndɛrɛɛmɛ, pas ɲɛ sɛmundjɛje pakɛ ditɛsh, u-dɛɛ tɛ mbaroɲɛ jɛtɛn ðɛ tɛ mbyλɛ syt pɛr giðɛ-monɛ! Djali i-ngratɛ! duhɛɛ t'iɛtɛ harakter i-shɛndoɛɛ duhɛɛ t'a kiɛtɛ zɛmrɛn prɛj guri, qɛ tɛ munt t'i bâɲɛ baλ ɲɛ kɛsi mjɛrimi qɛ ɛ ɛɛti, njɛ kɛsi fatkɛqɛsiɛ qɛ plaɛosi pɛr sɛ dyti. Plaga ɛ-parɛ ɛðɛ s' iɛtɛ mbyλunɛ, ɛðɛ s'iɛtɛ ɛɛruarɛ; kur ɲɛ t'jɛtɛr mâ ɛ-maðɛ ɲɛ t'jɛtrɛ mâ ɛ-lɛnduarɛmɛ i ra pɛrmbi krye! Atɛhɛrɛ mâ ɛtɛpia i u-mɛrzit! jɛta pɛr tɛ n'Elbasan nuk kiɛtɛ mâ ndo-ɲɛ pɛlqim. Kɛjo iɛtɛ ðɛ ɛ-natyrɛɛmɛ, pɑssi

pati fatin e-zi te humbase ne kohe me te nome te rinise perindenit, te cilet i kiete daeun me ne dashunie aqe te-maðe. Me lejen e dye motravet pra, te-cilat i kiete martuar me kohe mbe dyer te-meða n'Elbasan ðe ne Berat, eiti giðe pasjen e gân qe kiete, eðe me qelim qe te ndjeke mesime mâ te-larta, u-nis te-ekone ne Patre te Greqies, ku gendee per fat te-mire ne mik i 'tij i-eenuar. Mbi kete kiete petetun epresa te-meða. Cili iete ky mik, do t'a deftejme ketu ne per-ekim *(ἐν παρόδῳ)*:

Kur iete don-me-ðâne tue mbaruar mesimet e 'tij djali ne stervitoret te Jannines, ne Konsulì t' Anglies i ra rruga te ekone ne per Elbasan. Ketu kur arrini, kerkoi t'a dergojne ne Metropoliet, si pas dorezimit qe kiete; po me kjene qe krye-prifti nuk ndoði ate-here ketu Anastas Nelkoja, i ati i djalit, si etepie bujare qe iete, e priti ne etepie te-vete, eðe i bani ne asi nderi, sa ne kunsulì mbeti fare i-kenaqun ðe nuk dinte se si t' i tregone mirenohesien per eerbimet e-fieme. Ne fjale e siper zotnia e pyet z. Anastas, ne ka ndo-ne djal; ay pergeget e ðote se ka vetem ne eðe ky ka kohe qe ka ekuar ne Jannine per te mbaruar Stervitoren e-atjeeme. Zotnia qe kemi ne goje, kur ndegoi keto fjale, u-gezua eum eðe kðehet e i thote, qe ky ka per te ekuar pa fjale, ne Jannine eðe do te takonje me djalin. Mâ se fundi i zotohet, qe Konstandinit pa fjale ka per t' i bamun ne te-mire sepse nuk mundet te harronje as-per-kurre nderin e-mað qe pati miresien t' i bâne, ndonese kiete rane ne etepie te t' ij si fare i-huaj. Me te-vertete Zotnia zotimin qe ða nuk' e harroi, eðe prej Elbasani vete dreqte ne Jannine. Ketu u-poq me Konstadinin eðe, passi i tregoj nderin e-mað qe i bâne perindenit, kur iete n'Elbasan, i thote, qe, kur-do qe te kete nevoje per ndihmen e 'tij, t'i ekruan, se âet i-gatieem t'i gendet me ç'fare menyre qe te jete. Konsulì, si pas urðenit qe kiete nga Qyveria e 'tij, passi ndenti dhe pake dite ne Janine, u-nis per ne Patre. Ky pra iete ay miku i-etrente, te i-cili u-nis te ekone djali i-yne pas vdekjes se perindenvet. Donte t'i kerkonte keeilè mbi punen qe duhet te rroke rani tue epresuar se

ky ka per t' i ceguruar menyren me te-cilen do te munt te ndjeke mesime mâ te-larta; sepse duhet ce-nuar per-se-ri ketu, qe mendimet e djalit gidene per-bi kete pike qendrojcin. Andra e 'tij iete ditunia! Po pas fjales qe dohet, t' jera mendon nerezia, t' jera bân Perendia: Kur arrini don-me-dâne ne Durres, u-poq me nunin e 'tij Mime Xufken, i-cili kiete kohe, qe kiete ikun prej Elbasani edhe mered atje me tregetie te-made. E-natureeme iete nuni t'a pyese per ekakun e arâjes edhe, kur ndepoi qelimin e 'tij nuk e bâni te gate mâ, po, dace. pa dace, i merr te-holat qe kiete me vehte edhe i çel ne magazie. Keetu pra Konstandini kundre deeirit te 'tij u-etrengua te bâhet tregetar, sepse nderi atehere edhe sjella (conduite) e-mire e kerkojcin mos t' i priget fjala nunit, pa vumun 'ree se ka te-dreqte, a po jo. Dite te-veetira me te-vertete kjene ditet e tregeties per Konstandinin. U-etrengua te marre ne rruge, qe iete aqe e-merzitune per 'te. Permbi kete pune nuk kiete as-ndo-ne pjerje te-veçante; perandaj nuk la menyre pa perdorun, qe t' i priget puna ne per duar de t' i mbuee mendjen mb' ane t' jetre nunit, se mbe kot fare e mbante per-ane vetiu. Mendja e 'tij fleteronte mbi eece t' jera. Mb' ane t' jetre edhe Perendia vete nuk e kiete pamun me ude te ekone jeten e' tij ne tregetie Konstandini. Kiete ruajtun per 'te ne pune eum ma te-made de eum ma te-larte. Pas tregetie gaete muaje nuni i 'tij Mime Xhufka ra e vdiq. Ate-here ky, kur ga ma s' e ndalonte, nuk vanoi as-pak, po eiti ç' pati, ku pati edhe u-nis me te-epejte prape per ne Patre, ku gendee miku i tij, sikurse edhe ma siper kemi dane.

Ne Patre arrini eendoee edhe u-poq me mikun qe kiete. Ky, per te fituar te-holla, qe-t' i kete ne nevoje te-pastajme i geti menyren, qe t' a dergone si perkedenes (dragoman) ne ueteriet Ingleze, qe lufton-te ate-here ne Krimee (kiete plasune lufta Krimeike). Ketu me te-vertete Konstandini vuni eume te-holla, sepse paga e 'tij iete ne lire Anglie ne ditet, perveç fitimeve t' jera. Permbi fitimin landuar pati edhe fitimin mirevetiak, sepse u-noh me eume neres edhe bani eume miq. Me ude-heqesien e ketyneve passi puna

atje u-mbarua, u-nis-per ne Londre, ku nuk dihet se mbe ç' fare mesimoreje te-madhe u-shkrua.

Trie vjete rrjeshte u-deshen, qe te mbarojne kete mesimore te-larte. Ketu kur pendesh, mori vesht, se n' Anglie ast nje Doktor e-madhe, e-cila ka per qellim te perkthejne Ungjillin ne libra t' jera te-shenta mbe gjithe guhet, qe fliten prej Te-Krishtenesh. Gazi i Konstandinit kur mori vesht, se pendet nje kryo Doktor, nuk deftehet me gojet! Per nje moment besoi se dashuri i 'tij, qe prej kaqe kohe rrinte mbyllun ne thellesit te zemres, mori mish e eshtena edhe se andra e 'tij u-punesua plotesisht. Me pa durim don-me-thanë po priste nje nder te-posaçme, qe te munt te punojne per lartesimin dhe shukurimin e guhes se-vete. Me gas te-madh pra u-muar vesht me Doktorin qe permendem edhe i u-lut nxehtesisht, qe t' a ndihmojne ne perkthim te Ungjillit ne guhet t' one. Doktorja e priti me gezim kete kerkim, i-cili ishte si pas programmes se 'saj; po me kjene qe s' e kishte vendosun edhe kete pune, e shoguron, qe, kur 'e bahet ky vendim, ka per t' a dhirrun pa fjale, kur ast qe ast i zoti te marre persiper nje kryo pune. Qe te munt t' a derrese me lehtesie ne kohe te-pastajme, i kerkoi edhe dreqtimin.

Ne Londre punen djali e mbaroi. Tani me dorezime te miqvet u-nis per ne Tanuzie edhe u-pajtua atje me nje page mjaft te-mire si mesonjes i Greqishtes dhe i Italishtes. Ketu, sikurse merret vesht, ndenji shume kohe edhe me gojen e 'tij t'-amble e sjellen e-lavdueshme i hyni gjithe botes ne zemre.

Jeta vetemore ma per Konstandinin nuk kishte ndo-nje pelqim. Kishte kohe, qe ishte larguar prej Athenit te-dashun. Kishte mote, qe po kerkonte anet e botes, qe te mbarojne qellimin e-shenjte te zemres se 'tij. Jeten ma te-bukure, jeten ma te-shkelqyere po-thua, se e shkoi tue rendun qytet mbe qytet dhe tue plotesuar rreshin e ditunies. Po, nuk me thoni, sa idhërime e sa deshperime te-zeza u-dhe te provojne djali i-ngrate ne kete udhetim te-gate, ne kete breshër kaqe vjetesh! Ishte ku-do vetem, ku-do i-shkrete ne vent te-huaj! Oh! ne vent te-huaj thomi! Sa kujtim i-papelqyeshem! Lark vatres, lark shtepies perindore! Atje, ku ftohtesia e-

pergidheme te rredon, atje, ku bota e-huaje, pa zemre dhe pa dembje per ty, nuk te ekon me sy! Atje, ku plaga e zemres s' ate nuk mallengen zemra t' jera!! I-merzitun pra Konstandini dhe i-deeperyer nga ftohtesia e-pergidheme, i ndjekun dhe i-munduar prej kujtimevet te-dridtuareme te kohes se-ekuare, e mori veet se nuk munt te rronte ma sikurse kiete jetuar per tani. I duhee ne zemre t' jetre, ne eok i-padamun, qe te marre pjese si ne idherim, si ne ngazellim te 'tij. Kiete arrimune koha per t' u-martuar. Ne Tonuzie, ku rrinte si mesones, u-noh me ne vajze Greke edhe epejt mundi te fitone daeunien e 'saj. Vajza ndjenen qe kiete permbi djalin u a kallezoi me kohe perindenvet, te-cilet e pane me udhe te lidin fatin e bijes se 'tyne me djalin, qe kiete pelqyer. Keetu pra eohim qe Konstandini u-martua edhe mori si paje ne pasje te-madhe.

Konstandini gendee ne Tonuzie edhe si mesones kur eoqenia Ungilore ne Londre kiete vendosur per fat te-mire te perkdene ne guhe t'one Ungilin dhe librat t'jere te-Qente. Qe te mundet te mbarone qellimin e 'saj, i duhet ne neri i zoti, ne neri i pasaçem per kete pune mjaft te-veetire. Si pas zotimit ne kiete dane, dergoi e dirriti Konstandinin, po nuk mundi mjeriet t'a gene, sepse, sikurse e dijme, ky kiete kohe qe kiete ikun prej Londre dhe qe iete ngulun ne Tanuzie. Per fat te-keq, kur u-nis prej Kryeqytetit t'Anglies, kiete harruar te lane dreqtimin e 'tij per ne Tanuzie. Keetu pra merret veet, qe kejo, ndonese nuk la vent pa kerkuare ne Londre, nuk mundi t'a gene. Ma se fundi i ekroi Ambassadorit, qe kiete Anglia ne Konstandinopoje edhe i u-lut te perkujdeset per sbelimin e ketij neriu; po perpjekjet e Ambassades ekuan mbe kot, se nuk mundi te bane gasendi.

Ne kete kohe e siper Konstandini per fat te-mire pas kaqe vjetee u-kujtua t'i ekruan ne miku te tij ne Konstandinopoje edhe ne letret qe i dergoi i eenon dreqtimin. Atehere miku, i cili kiete kohe, qe e kiete marrun veet, se po kerkohet me te-madhe prej Ambassades Ingleze, nuk e bani te gate ma, po me epejtesie i u-ndreqtua Ambassadorit dhe i tregon dreqti-

min. Ky merret vesht perndegere me soqenien Ungjlore eðe pa vonim me urðen te 'saj i rreh nε tejekrim Konstandinit me te-cilin e ðeret te hynε ne serbim te soqenies si perkeðenes me pajtese trie-ðete lirae Anglie. Ç'e lesoi qiell s'e priti ðeu! Kete dite Konstandini po e priste me padurim! Ideali i 'tij iste kejo! Desironte te punonε i-mjeri per Kombesien e-vete. Spirti i 'tij nuk mundes te duronε ma erresinen e maðe ne te-cilen ndoðes Kombi Sqipetar! Aet pekat per vdekje, aet nε mjerim i-vertete te rronε pa drite nε Komp kaqe i-vjeter ðe kaqe i-fisesm ne kohe, kur giðe bota lulezon ðe ka marre rrugen e mbaresies. O burrani pra t'i perviset punes, se nuk mundet te genε kohe ma temire. Me durrim te-mað tani duhet te punonε, se ka per te çele nε rruge te-ree, se ka per te ngrehun nε ndertese te-larte ne te-cilen vetem aet krye-mjester, vete eðe punetuar! Po sikurse sume here ger tani e kemi ðekesuar (τοιιζω) ketu, qendrimi ne punet ðe durimi ne mbarim te qellimit, qe i vinte vehtes perpara nuk i mengojsin as-fare Konstandinit. Mire fort! po duhet te besojme se vetem keto jane ðurimet e-nevojseme a si te ðomi ato armat e-veteme me te cilat i armatosun do te mundet te mbaronε punen qe nisi? Jo! perveç ketyneve i duhet ðellim ne guhet ne te-cilen do te perkðenε. Munt te ðomi, se eðe mbe kete ane i kiete marre masat e-nevojeme Konstandini? Po! gjer tani nuk kiste ndejtun; kiste punuar me durim temað! E sohim ne Jannine t'i jape mesime ne Sqipet Doktor Hahn-it ðe te stervitet per te-paren here ne guhet ametare. Q'ate-here, me giðe kendimet qe bante nuk puesoi se punuari veçaneriet, sepse, nε deeir iforte, nε ideal i-mað e terhiqte ne kete pune te sentenuare. Iste giet' i Perendies ketu! Kiste permbleðun giðe librat, qe isin stypune ne guhet t'one ðe kiste ðelluar ne perkendim te 'tyre. Iste marrun vesht me tegiðe guhesoret, qe kisin punuar mbi Sqipen ðe kiste kepetuar fare mire mendimet e 'tyre mbi grammatiken e guhes s'one. Kejo pune durimtare, giðe kejo djerse qe kiste deðun me kohe per levrimin e guhes se-vete e kisin bamun me te-vertete te zotin e punes se maðe, qe i vuni Soqenia persiper.

Vendi, ku per te-paren kere Kristoforiãi (permbiemen, te-cilen nuk dihet se si e mori) nisi punen e 'tij, qe Konstandinopoja. Po mbasandaj me leje te Goqenies u-nis e ekoi ne Gqipenie. Qe te munt te bane ne pune, qe t'a pelqene Kombi, qe te munt te bane perkãime te-qelluareme ãe te-kepetuara me lehtesie, i duhee te kete per qender te punes se 'tij Gqipenien. Ketu me gjãe ãelimin, qe kiete ne guhe t'one, do te gente ne kohe te-bukure te epet ma teper ãe me fitime ma te-meãa ne perkendim te 'saj ãe te zganone ãesarin e fjalevet. Ketu, tue ndentun ãe tue u-krypun dite per dite me Gqipetaret, kiete per te kepetuar cila aet nder' ta menyra e te-folunit ma e-pelqyere ãe cila aet guha populore. Permiresimi, qe kiete per te fituar keetu dita me diten, do t'i sbelonte si ãomi mysterin, çefesien e guhes ãe, tue u-nezuar (assimiler, *(ãfoqmoiõ)* me 'te, do te hynte ne spirtit te 'saj pikeriet. Perandaj pra mote rrieete e sohim atãetarin e-maã te paloãun ãe te-pakapitun, te-pamerzitun ãe te-padeesperyer te kaperxene male, te kaqerxene fuea, te hiãet qytet mbe qytet ãe te humbase sume here me kohe ne zemre te malesies! Durimi i-maã ãe holesia e kepetimit mbuesen plotesiet deeirin e atãetarit ãe kuronnezuan mundimet e 'tij me ne goditje te-plote. Iete ferkuar don-me-ãane aqe sum ne guhe t'one kiete permbleãun ne asi ãesari fjalee, sa qe tani ma me ne gas te-perbrendeeem e seh, se kiete arrimun seguriet mbe ate skalen e-deeiruareme, qe te munt te filone pa frike ãe te kryene vepren e maãe, qe kiete marre persiper.

Pas sume uãetimeve ne Gqipenie e pa me uãe ma se fundi te kete per vent qendrimi kur Gkodren, kur Beratin. Gkaku i ketij vendimi merret veet lehtesiet: aet e-ditune, qe perkeãimet e 'tij duhee t' iein Gegeniet ãe Toskeriet, qe te munt te kene dobie nga keto si Geget, si Tosket. Kur iete pra, qe merree me perkãime te Gegenietes, per qender kiete Krye-qytetin e Teftes, si perfaqesorin e ãialektit te Gegevet, eãe per kundrazi Beratin si ne vent, ku munt te ãomi, se ãialekti i Toskevet perfaqesohet bukur.

Nuk duam te lame pa seruar ketu, qe, kur gen-

deg ne Berat Kristoforiâi, geti kohen e-posaçme te hiâet n' Elbasan pas ŋe largimi kaqe vjetes. Mbase aet e-teperme te tregohet ketu nderi i-maâ, qe i uba nga ana e baskeqytetarevet. Diten qe do te viente giâe Paresia e qytetit, si nga myslimanet, si nga te-Kristenet, kiste dale perpara; popuλi mb' ane t' jetre nuk tregohes as-pak m'i poste ne tregime gazi âe baskepesimi per Kristoforiâin. Po giâe ky nder, giâe kejo dasunie isin te-natyreseme. Γiâe bota ketu me kohe kiste marrun vest, qe Konstandini ka mote, qe po punon per sviλimin e guhes ametare tue nderuar kestu emenin e Kombit Cqipetar. Perandaj me padurim po priste te sohe djalin e-aâuruaresm, qe po perpiqes per skelqimin e Atâeut te-dasun. Sa grime e Maλengyeresme iste ajo grima, kur arrini! Te-giâe u-huâeruan, kus munt ma perpara, t'a rrokin ne qafet âe t'a puâin; te-giâe me urime te-nxehta e pergezojsin per punen e-sentenuare, qe u-ba dore te filoŋe.

Kristoforiâi ate-here per fat te-mire kiste marre me vehte sume libra te 'tij eâe giâ ate kohe te-skurte qe mundi te rriŋe n'Elbasan nuk pusoi tue mesuar soket e tij, si nga myslimanet, si nga te kristenet, te kendojne âe te shruajne guhen. Me ŋe zjarr te-forte ne fjalet âe me fuqie bindjeje nuk prajti se leçituni mbe ç'do tryze qe qeλonte per vleren e maâe âe per fitimet e-paçmuareme, qe ka levrimi i guhes komptare. Γiâe kombet, u âoste, kane arrimune mbe kete skaλe te-larte te qytetenies, qe i sohim sot vetem tue perdorun guhen ametare ne per mesimoret e 'tyne. Aet turp per na Cqipetaret, qe mburremi, se jemi ŋe komp kaqe i-vjeter, te rrijme ne erresine, t'u bahemi robe guhevet te-huaja âe te humbasim ma se fundi Kombesine t'one; sepse aet e-ditune, qe ŋe vdekje e-pandereseme i pret giâ' ato kombe, qe nuk dijne t'i japin jete âe spirt gaλie guhes se 'tyne! Me te-ketiλa keseiλa te-larta tue ndrituar Kristoforiâi spirtin e baskeqytetarevet te 'tij u moλi ne zemberat ŋe dasunie te-vertete per guhen; kejo dasunie u-reŋos aqe teper, sa qe per pake koke ndjeŋat e atâesies skelqyen n' Elbasan eâe duaλen sume atâetare te-vertete, te-cilet ne ditet ma te-zeza te tyrannies Hamidike ruajten me

burrεniε tε paσuar zjarrin e atƌe-daσεsiεs ndεr baσkεqytetarεt e 'tyne.

Kεσtu pra Kristoforiƌi pas kaqe σεrbimeσ pεr atƌeun e 'tij tε-veçantε, u-σtrεngua prapε tε dahet prej far'-e-fisit ƌe prej σokevet tε 'tij e tε σkoŋε nε Berat tεk e kεrkonte puna.

Nε σεrbim tε Ϭoqεniεs Unɡiλore ndeŋti po-ƌua ŋε-zet vjete rrieϭtε eƌe bani, kur nε Berat, kur nε Ϭkodrε, si pas nevojεs, qε pεrmεndεm eƌe ma sipεr, nga librat e-σεŋtεnuarε kεto pεrkƌime: *Бiatε e-rεε* Toskεniσt ƌe Gegεniσt, *Historiε e Ϭkroŋεs sε-σεŋtεnuarε*, *Psalteri, Tε-bεrat e Tε-dalεt*, *fjalε t'-urta tε Solomonit*, libri i *Isaiεs*, sikurse eƌe copa t' jera tε Бiatεs sε-vjetrε.

Vepra tε 'tij tε ƌjeσta janε: *Fjalori* Ϭqip-Greqiσt, *Gramatika* e ɡuhεs Ϭqip Grepiσt-Ϭqip, eƌe *Abetareja* qε janε σtypunε me kohε. Pas kεtyneve kemi *Kozmografiεn*, *Гutiεn* eƌe disa σεnime ɡuhεsore mbi σqipen qε nuk kanε dalε mjeriσt nε dritε. Nε tε ɡiƌa kεto vepra qε pεrmεndεm pasqyrohet vlera diturake e burrit, pjeλoria e mεndjes sε 'tij, pasunia e fjalεvet, hapunia eƌe kƌjeλimi i mendimevet, ƌeλεsia me :ε-vεrtetε e-çuditεσme, qε ka nε ɡuhε t'onε, sikurse eƌe durimi i-maƌ me tε-cilin ka qenε pajuar, sepse ndryσe nuk iσte ŋε punε, qε tε mbarεŋε ɡiƌ' atε veprε tεmaƌe, qε mori pεrsipεr. Durim i-maƌ ƌomi! po! durim i-maƌ me tε-vεrtetε i duheσ, sepse aσt pεr t' u ƌekεsuar pεr-sε-ri kεtu, qε Kristoforiƌi nisi punεn e 'tij mbε ŋε kohε, kur ɡuha σqip iσte po-ƌua si ŋε ɡuhε e egrε, si ŋε ɡuhε qε s'kiσtε ranε ndεr rreguλa Gramatike.

Po tε marrim mundimin kεndoŋεs tε-daσunε ƌe tε çelim librat e-σεŋtεnuarε, qε ka pεrkƌyer atƌetari i-maƌ, do tε σohim pas ŋε kεndimi tε-kujdesσεm mjeσtεriεn e-maƌe, qε ka pasun nε pεrkƌim. Qε nε nisje pεr nε funt σeh ŋε ɡuhε tε-amblε, ŋε ɡuhε tε-rrieƌuσme. Aσt e-ditunε, se, qε tε munt tε qεloŋε pεrkƌeŋεsi nε punε tε 'tij ƌe tε baŋε ŋε veprε, qε tε kεndohet, prej tε-ɡiƌεve me pεlqim, ka nevojε pεr dyε sande, tε cilat si pas randεsiεs sε tyre janε tε-domosdoσme. I duhet pikε-sε-pari tε kεpεtoŋε fare mirε

landen qe perkâden, te ηezohet si te âomi me 'te âe te hyηe ne ɛpirt te ɛkrimtarit, qe ka ne dore. Mb' ane t'jetre, sikurse aɛt nɛvoje te diηe bukur fare ɡuhen ne te-cilen jane librat, qe, dote perkâehen, ɡiâ' aɛtu duhet te kete perpare syɛ, qe, ne qofte se nuk aɛt plotesiɛt i zoti i ɡuhes ne te-cilen perkâen, puna e tij aɛt fare e-kote eâe veprat qe ka per te nxjerre ne drite, si pa ndo-ηe fare çmimi, nuk do te pelqehen âe nuk do te kendohen me kenaqesie. Kristoforiâi ne te-dyja .keto sende qe ɛeηuam ma siper nuk kiɛte ndo-ηe fare mengimi. Greqiɛten nga e-cila perkâeu e dinte fare mire, mbassi kiɛte mbaruar stervitoren e Jannines âe mb'ane t'jetre nuk kiɛte puɛuar tue bamun kendime t'jera ne 'te âe tue ɛviλuar rreâin e ηohimevet (notion) te 'tij ne letratyre te 'saj. Tani i duhet eâe Ɔqipeja ne te-cilen perkâen. Mbase aɛt e-teperme te ɛeηojme per-se-ri ketu, qe nden kete pikepamje Kristoforiâi kiɛte marre me kohe masat e-nevojeeme: puna durimtare, puna e kaqe vjeteve permbi kete ɡuhe e kiɛin bamun te-vetemin ate-here nder Ɔqipetaret, qe te munt te marre persiper ηe kesi pune âe t'a nxjerre mbe krye me ɡoditje te-plote. Keɛtu pra i ɛohim perkâimet e Konstandinit te-rrieɛtuara me ηe qarim, me ηe kâjeλesie te-çuditeeme. Γuha e 'tyne e-bute si veluri âe e amble si mjalte terhek kendoηesin me ηe fuqie te-maâe. Begatia e fjalevet âe pasunia e frazevet qe ɛohim ne 'te jane ɛeηet harakteristike, qe tregojne trajten e 'saj populλore âe e bajne kaqe te-pelqyere ne kendim. Me fjale t' jera perkâimet e Kristoforiâit do te mbesin ɡiâe-mone te-paharruara si nga veprat ma te-bukura âe ma te-qeλuareme te ɡuhes s' one, si margaritare te-vertete te letratyres komptare!

Tani, passi folem mjaft per perkâimet e 'tij, besojme se aɛt e-mire te heâim ηe veɛtrim âe mbi disa nga veprat e 'tij te-âjeɛta, si te-ɛtypuna, si te-paɛtypuna. Merret veɛ lehtesiɛt qe vendin e-pare nder 'to e zen Fjalori Ɔqip-Greqiɛt. Per kete Kristoforiâi u-dee te punoηe me durim te-maâ âe te derâe djerse ɛume. Ие-zet vjete rieɛte nuk u-kursye per ɡasendi; nuk mori perpara syɛ puɛimin e qetesien, te-mirat botore âe prehjen e jetes, po, posi ηe punetuar i-paloâun e

si ηε ηeri me ndergegje tε-plotε tε detyres sε 'tij, nuk la poδua qytet e katunt, sikurse eδe perpara kemi δane, tε Gegenies pa gkelun; uδetoi nε ma tε-gumat qytete tε Toskenies eδe, tue mos kursyer as-fare tε hoλat, mbloδi δesarin e fjalevet tε guhes s'one i krehi i goditi δe ma sε-fundi nxorri nε dritε Fjalorin qε kemi sot.

Munt tε δohet ketu, qε ky Fjaluar ka tε-metat e-veta. Raδim' i landes fjala vjen nuk aεt i-goditun; kepetimi i gume fjalεve nuk kenaq deεirin e kendoηesit; δe ma sε fundi, tue mos pasun sganimin e ηε Fjalori si-do-mos tε-plotε, ka δe ηε tε-metε t'jetrε, qε aεt rriegtuar Gqip-Greqiεt, nε menyre do-me-δane qε mos tε jete tani per tani i-dobiegem per giδe Gqipetaret. Po mb' ane t'jetrε, nε qofte se marrim perpara syε mundimet δe tε-vegtirat, qε kiεte t'u baηe baλ Kristoforiδi nε rriegtim tε ketij, nε kjofte se mendojmε, qε nuk mundet kurre tε dale nε dritε ηε pune pa tε-meta, gtrengohemi vete-vetiu tε besojmε, se ky Fjaluar, ndonese nuk permbleδ giδe δesarin δe pasunien e guhes s'one, aεt me tε-vertete ηε krye-vepre per gkrimtarin qε e bani eδe ka pa dygim ηε randesie tε maδe si per Gqipetaret, si per tε-huajt, qε merren me perkendimin e guhes Gqip.

Me qene qε fjala ketu aεt per Fjalorin, e gohim me uδε si nε perεkim tε ndehemi (tε spatemi) pak mbi disa genime, tε-cilat me tε-vertete jane mjaft harakteristike sa per menyren me tε-cilen Kristoforiδi bante mbleδjen e fjalevet. Nuk iεte ηε pune, qε t'a gihηe pa raδua genimeε me vethe; ndonese i-ri eδe, rrinte giδε-ηε me ηeres tε-moguare. Mbε ç'do tryze, mbε ç' do gas (qejf) δe mbε ç' do gostie Konstandini gendeε po brenda; iεte i zoti tε çele kuvende δe bisedime tε-gata δe t'i japε ηε gaλesie si tε δomi tε-vertete ç' do mbleδjeje. Me kujdes ketu ndεgonte fjalet, me kujdes gum ma tε-maδ i vinte veε menyres me tε-cilen flet popuλi δe nuk pugonte giδε-mone sε genuari nε raδua kaqε gum, sa qε gume here δe goket e 'tij çuditegin me 'tε. Punet qε kiεte gtepia e 'tij diten e tregut (diten e pazarit) nuk u a linte djelmvet; δe kete ga e bante me qελim: heret, don-me-δa-

ne gum heret e gihne te dale ne trek ðe te krypet me katundaret. Ketu tue blemun te-nevojsmet per gtepien kerkonte si e si te gene ne gkak te hape fjalime te-meða ne keso menyre, sa qe gume here bahes eðe i-merziteesm. Per çudie te-maðe aet ne pune, qe i ngajti ne dite tregu me ne plake katundare si n'a tet:-ðete vjetes e ma teper, e-cila iste tue gitun vee: Sa para koqen i jep moj motre, e pyet Kristoforiði? gaste pare or bir, pergiget per-ne-here plaka. Konstandini me qelim qe t'a gtrengone te flase ðe te fitone disa fjale prej kesaj, e sgaj fjalen eðe i ðote per-se-ri: Oh ðe ti! sa gum qe kerkon! po ðua: do te ges moj ame tek mos te blejne! Ne trek veet po giten dye pare koqen ðe ti po na don gaste! Plaka, kur ndegoj keto fjale, i erði si çudie eðe u-zemerua mjaft, se kuitoi, qe zotnia kerkon te talet me 'te tue perdorun ne kesi ge-neestre. Me zemerim pra i ðote: Ik! nuk kam vee per te gitun! ate-here Kristoforiði, qe t'a ndeze ma teper, i merr gporten e veevet prej duare ðe i ðote, pa ndalo t'i goh ne here! tue i pamun, i leson me qelim per ðe eðe i ban ðerrime! T' igne aty e te gihne se ç'bani ate-here plaka! gati nuk i u-hoð per sy! malekimet e 'saj si breeen u-derðen mbi krye te Konstandinit; nga zemerimi nuk dinte se ç'te bante! Po ðua se priees atðetari i-yne nga keto te-gamuna te-randa? asfare! perkundrazi me buzen mbe gas nuk çeli goje te flase gasendi, po me raðua ne dore eenonte fjalet e-panohuna, qe ndegonte per te-paren here nga plaka e-moeuare. Verezit qe igin per-ane nuk çuditeein aspak nga te-ðirrunat e plakes, se e merrein veet fort bukur qelimin e te-gkelqyerit atðetar. Ma se fundi Kristoforiði, passi u-kenaq tue ndeguar plaken, kðehet e i ðote: Mos m' u-zemero te lutem moj plake! une nuk deea t'i ðyen veet, po mjeriet me rane nga duart. Po me giðe kete nuk e goh me uðe te te ban dam. Ti, kerkove gaste pare koqen ðe une ni tek po t'i paguan dy-mbe-ðete pare koqen! Ate-here plaka, kur pa se sa ðurate-mað iste zotnia, i erði si turp per ato qe foli eðe e persoli me ne mije bekime ðe urime te-nxehta.

Deftejne ketu n' Elbasan, qe gume here pati ðu-

ruar ɕumma (somme) tɛ-mɛ̈a pɛr fjalɛ tɛ-paɲohuna, qɛ ndɛgonte si prej qytetarɛve, si prej katundɛsve.

Tani rriɛɕta i vjen *Grammatikɛs*, ɛ-cila me tɛvertetɛ aɕt ɲɛ nga vɛprat ma tɛ-randɛsiɛɕme, qɛ mundi tɛ baɲɛ Kristoforiɛ̈i. Po tɛ marrim mundimin ɛ̈ɛ t'a pɛrflɛsim pak tua ɛ̈ɛλuar me kujdɛs nɛ pɛrkɛndim tɛ 'saj, do tɛ kɛpɛtojmɛ lɛhtɛzi, sɛ i-pavdɛkuni atɛ̈ɛtar ka pasun nɛvojɛ tɛ ɛ̈ɛλoɲɛ mjaft, tɛ punoɲɛ mɛ ɲɛ systɛm tɛ-çuditɛɕɛm ɛ̈ɛ tɛ dɛrɛ̈ɛ djɛrsɛ ɕumɛ, pa tɛ nxjɛrɛ nɛ dritɛ ɲɛ kɛsi vɛpri tɛ-çmuarɛme. Kɛtu dɛftɛhɛt farɛ bukur, sɛ sa i-ɕɛndoɕɛ ka qɛnɛ nɛ gykim, sɛpsɛ ɛ ɕohim tɛ-krioɲɛ mɛ ɲɛ fuqiɛ vɛrtɛt ɛqɛncɛtarɛ rrɛguλat ɛ̈ɛmɛlorɛ tɛ Grammatikɛs s'onɛ, tɛ ɛ̈ɛλoɲɛ mɛ durim tɛ-maɛ̈ nɛ tɛ-giɛ̈a pjɛsɛt ɛ ligɛratɛs ɛ̈ɛ kɛɕtu tɛ na ɛ̈uroɲɛ ɲɛ libɛr, i cili aɕt i-dobiɕɛm si pɛr Toskɛt, si pɛr Gɛgɛt; sɛpsɛ ɕkrimtari kɛtu ka pasun mɛndjɛn ɛ-bukurɛ tɛ flasɛ sɛ baɕku pɛr mbi dyɛ gialɛktɛt ma tɛ-mɛ̈a tɛ guhɛs Cqip. Aɕt ɛ-vɛrtɛtɛ mb' anɛ t'jɛtrɛ, qɛ ka tɛ mɛtat ɛ̈ɛ mɛngimɛt ɛ-vɛta: raɛ̈im' i landɛs, fjala vjɛn, nuk aɕt i-qɛλuarɛɛm ɛ̈ɛ nuk ɛtuλisɛt si pas rɛguλɛs qɛ duhɛt tɛ mbaɲɛ çdo ɕkrimtar nɛ rriɛɕtim tɛ ɲɛ Grammatikɛ. Mɛndimi qɛ ndjɛk pɛrsɛ-ri sa pɛr drɛjtɛ-ɕkrimin ɛ disa trajtavɛ nuk munt tɛ ɛ̈omi, si pas mɛndimit t'onɛ, sɛ aɕt i-arɛsyɛɕɛm, Po, kur ɕohim mb'anɛ t'jɛtrɛ sɛ kɛtu janɛ pɛrmblɛɛ̈unɛ mɛ kujdɛs tɛ-maɛ̈ fytyrat ɛ̈ɛ trajtat ma tɛ-para, a ma mirɛ tɛ ɛ̈omi trajtat ma tɛ-ɕɛnuarɛme tɛ guhɛs s'onɛ, kur ɕohim, sɛ kɛtu janɛ hɛ̈unɛ ɛ̈ɛmɛlɛt ma tɛ forta tɛ drɛqtɛ-ɕkrimit (orɛ̈ografiɛ) tɛ guhɛs ɛqip, ɛ̈ɛmɛlɛ, qɛ nuk ka pɛr t'i rrɛzuar ma fuqia ɛ motit, vɛtɛvɛtiu ɕtrɛngohɛmi tɛ bɛsojmɛ pɛr ndɛr tɛ-maɛ̈ tɛ kɛtij burri, sɛ ky libɛr aɕt ɛ̈ɛsari ma i-maɛ̈ ɛ̈ɛ buriml ma i-ɕɛndoɕɛ, ku Cqipɛtarɛt munt tɛ marrin ndihmɛn ma tɛ-maɛ̈ɛ pɛr tɛ trajtuar mɛndimin ɛ 'tynɛ mbi drɛqtɛ-ɕkrimin ɛ Cqipiɛs. Kɛtu ma-sɛ fundi tɛ-ditunit t'onɛ do tɛ munt tɛ gɛjnɛ landɛn ma tɛ-kɛ̈jɛλuarɛ pɛr tɛ nxjɛrrun nɛ dritɛ Grammatika t'jɛra si pas nɛvojɛs qɛ kanɛ mɛsimorɛt t'ona. Kɛjo vɛprɛ ɛ trɛgon sɛ sa kiɛtɛ ɛ̈ɛλuar Kristoforiɛ̈i nɛ guhɛ t'onɛ pɛrgiɛ̈ɛsiɛt, sɛpsɛ ndryɕɛ, si Gɛgɛ qɛ iɕtɛ nuk, do t' iɕtɛ i zoti tɛ ɕtriɲɛ punɛn ɛ 'tij mɛ goditjɛ tɛ-plotɛ ɛ̈ɛ mbi risgi-

ãjen (analysë) grammatikore të Toskënëtes, ãë të na ãuronjë mbasandaj vepra të-mbarüara në këtë ãialekt.

Tutia, e-cila mjerïet ger tani nuk aët ëpaλune eãe si liber, aët ηë vepre e-vogle, që vlereson kujdesin e giã atãetarevet. Me ηë guhe munt të ãomi fjeët popuλore me ηë bukurie të-mbaruare ãe me gaλësie të-çuditëëme na deften këtu ëkrimtari ηë gutie të-bukurë që kane bamun ëume vetë së baëku në Tomorr. E ëeh per çudie të perdoroηe me qeλese të-plotë giã' ato fjale, që jane në perdorim të gahtarevet, e ëeh të rriëstoηe giã' ato kuvende, giã' ato bisedime, që bajnë këta, kur ëkojnë per gah ãe të ëenoηe ma së fundi me kujdes të-maã lëvizjet e langoηvet. Merret vëët lehtësiët, që nuk do të munt të qeλonte kaqe bukur mbë këtë vepre të-vogle, po t'iëte që mos të kiëte ηë pjerje të-veçante në gutiet. Me të vertetë Konstandini iëte nga gahtaret ma të-mirë; ditet e guties per 'të iëin nga ditet ma të-bukura ãe ma të-ëtreηta të jetës së 'tij.

Në veprat e 'tij Kristoforiãi ka perdoruar ηë Abee që e ka krijuar vetë. Munt të ãohet këtu, se këjo Abee aët mjaft e-bukurë ãe mjaft e-lehtë, me qënë, që me anë të kësaj mundemi fare mirë të ëkruajmë guhen t'one pa provuar ndo-ηë të-vëëtirë në ëkrim të ëume fjaleve, sikurse na ngau ëume herë tye perdorur Abeen latine, *që na fali Kongresi i Manastirit.* Abeja e Kristoforiãit, perveç disa ëkroηave që janë marrunë prej Greqiëtes munt të ãohet, se aët ηë Abee latine. Besojmë që kemi të-dreqtë, kur kujtojmë, se do t' iëte ηë punë e-pelqyere të ëeηtësohee (consacrer) si abee kombëtare, në qoftë se nuk do të mundemi të pajojmë guhen t'one me ηë të-këtiλë fjeët λatine ãe të-mbaruare së giãaë. Këëtu pak-së-paku do të munt të tregojmë eãe mirëηohësien e-maãe, që duhet të kemi giãë-monë perpara të-pavdekunit atãetar ãe kemi per të nderuar kujtimin e ti me teperim.

Kemi ãanë eãe perpara, që Hristoforiãi në ëerbim të Ëoqënis Unpiλore ndëηti afër ηë-zet vjetë rriëëtë ger sa mbaroj don-më-ãanë punën që kiëte marrë persiper. Kohën t'jetrë të jetës së 'tij e ëkoj n' Elbasan, n' atãe të veçante ndërmjet miqvet ãe far-

e-fisit, ndermjet gokevet ãe te dagunvet' te 'tij. N' Elbasan ate-here igte si ŋe drite e-maãe, qe gkelqen ne mes te eresines. Si se ŋeri me te vertete te-ditun, si ŋe ŋeri qe ka per qeλim miresien e-pergidgome ãe lartesimin e ŋerezies e gihŋe dite per dite te krypet ãe te rriŋe ndermjet ŋeresve prej ç'do gtrese, ãe prej asaj gtreses mâ te-pogte te qytetit ãe t'u japc pa pugim kegiλet mâ te-bukura ãe mâ te-larta, qe munt te ndegoŋe ŋeriu nde bote. U tregonte detyrat, qe kâ ŋeriu perpara Perendies, perpara vethes ãe perpara te afermit. U kaλezonte me ŋe menyre praktike kaqe te-çuditgome se si punojne ŋerezija mbe vende t' jera tue u numeruar perparimet e-meda, qe kane bâmun me ç'do dege te mjegteries ŋerezore. Kur e pyesin, si munden keta ŋeres te mbroãesojne kaqe gum, ate-here t' igne aty ãe te gihŋe te-pavdekunin atãetar se me ç' fare menyre dinte te pergipeg ãe te mbugŋe plotesiet mendjen e te-paditunvet. Me pyetet u ãogte, si ka perparuare bota! Kete gâ mundeni lehteriet t'a kepetoni: i ka rane prape ditunies! Ditunia âgt ãurata mâ e maãe, qe ka pasun miresien e-larte t'i ãuroŋe Perendia ŋerezies. Me ane te kesaj ŋeriu munt te marre veet qeλimin, per te-cilin ka arãun ne bote ãe munt te baŋe te-gida ato perparime, qe bien ne rreã te fuqies se 'tij. Qytetenia e-mbaruare ãe gkelqimi i-maã qe gohim sot ne bote, ãogte, kane buruare nga dituria ãe vetem nga ditunia. Ketu pra, tue folun per çmimin e ditunies, gente ãe kohen e-nevojgme, qe t'u gviλoŋe me fjale te-zjarrta ãe me fuqie bindjeje nevojen e-maãe, qe kemi na Cqipetaret t' i biem prapa guhes komptare, ãe t' u rraŋose kegtu ne ãeλesie te zembres ndjeŋen e-geŋte te *atãesies*. Me keso menyre merret veet lehtesiet, qe Kristoforiãi mundi te geguroŋe dagunien e-papjesetuareme si nga ana e popuλit, si nga ana e Paresies se qytetii t'one, e-cila te ky kigte getun kegiλoŋesin ma te maã ãe ma te-gkelqyer.

Kur igte n' Elbasan u-pajtua si mesoŋes ne mesimoret greqigte te Kungoŋes se kalas ãe me ndergegje te-plote gume kohe rriegte diti te mbuge detyren e-larte, qe mori persiper. Rrojne eãe nxanesit

e tij ketu n' Elbasan ãe, kur qelon puna nuk harrojne te deftejne me ngyrat ma te-bukura ãe me lavdimet ma te-meãa punen pjelore ãe mesimin e'tij te-baske-trajtuar pikeriet me rregullat e peãagogjies. Tue mos pasun perpara syc rreptesien e kohes tyranike, qe mbretenonte ate-here, tue mos pecuar as fare rrezikun, qe munt t'a gente ceguriet, e kiete per gas te-maã ãe per defrim te-vertete t'u perkãenje nxanesvet te-giãa mesimet ne guhet ametare. Keetu tue perdoruar ne guhe t'one canet eqencetare ma te-qelluareme iete i zoti t'a banje landen e'tij te-kepetuareme fare ãe te terheke kujdesin ãe baske-pesimin e nxanesvet ne zemberat e te-cilevet iete i-vetemi, qe dinte te mielë ãe te maãonje me nje menyre te-çuditeeme ate lulen qielore, qe nerezia e-qytetenuare **atãesie** e pagezon.

Me qene qe fjala ketu aet per punen, qe kreu si mesonjes, nuk duam te lame pa cenuar giã' ato fjale panagyrike, qe mbante mot per mot diten e provimevet te-boteeme. Ah! gumimi i zanit te 'tij terande tingullon eãe ne veeet t'one! Iete drangon i vertete ne te-folunit ãe mjeeter i fjales nga ma te-rrallet. Fjala e'tij baeke me randesien e ãekesimit ãe me angeetien e nje foletori kiete eãe ate zjarin e-maã, qe terhek kujdesin e ndegonjesit ãe greh fandasien e 'tij. Lartesie kepetimi ãe fandasie, mendime te-ekoqituna ãe te-rrieetuara ne guhet ma te-kepetuareme prej popullit, ni me pake fjale pikat haraktiristike qe dallojne fjalet panagyrike te Konstandinit.

Po ãua se vetem ne mesimoret permbliãet rreãi i veperimit te 'tij?! Jo! me nje punonjesie te vertete e ceh per dite te-cenuareme te mbanje eãe ne Kiee kaqe fjale te-randesieeme tue spanuare ãe tue cvilluar si nje cerbetuar i-larte i Kiees mesimet ãemelore te Unpillit te cente. Sikurse kemi ãane eãe perpara, kiete punuar nje kohe te-gate per perkãimin e Unpillit ãe te librave t'jera te-centa; perandaj ne fjalet panagyrike qe mbante ne Kiee e cohim mjaft te cendoee ãe mjaft te-fuqieeem ne pune Θeologie.

Aresimi qe mori qe ne vogelie, sikurse eãe puna qe u- dee te banje permbi kaqe libra mirevetiake, e fry-

mesuan Kristoforiâin me ndjeŋat ma te-larta! Sa me-gire-maâ qe iete fjala vjen! Sa i âempte zembera per te-papasunit âe per mjerimet e t' jerevet! E gihŋe gume here darken e Bajramit, a te Paskevet te kerkoŋe te-papasunit âe t'u jape pa kursim ndihmen e 'tij landore per te kremtuar âe keta te-mjere pa ndo-ŋe te-mete ditet e-genuara, qe ka geŋtesuar feja.

Kohen e fundit te jetes se 'tij Kristofororiâi e gkoi tue mbugun detyrat e gykatesit ne gykatoret t' Elbasanit. Agt e-vertete, qe ne mesimore dreqtesie nuk kiete marre mesime; po pjerja e-veçante qe kiete ne kete dege e shtrengoi te baŋe me kohe kendime te-veçanta âe te perparoŋe mjaft ne gqencet te-larte te Liges. Keetu pra lahtazi merret veet, qe si gykates mundi te mbuge me dreqtesie detyren e 'tij âe te ge-guroŋe ŋe nderim te vertete nga ana e giâe nepunes-vet te gukatores.

Tue mbaruâr kete vepre jete-gkrimore pa ndoŋe fare drojtjeje munt te âomi, se Kristoforiâi agt ay i-cili per te-paren here hoâi âemelet ma te-forta te guhes s'one; e ngegi âe e trajtoi me ŋe keso menyre, sa qe te bjere lehtesiet ne pende te gkrimtarit. Agt ay ma se fundi, i-cili qendron ne baλ t'atyne burrave, qe liâen emenin me gaλimin âe me rielindjen e guhes qe foli Leka i-maâ. Gqypetaret bres pas brezi nuk kane per te harruar kurre gerbimet e-meâa, qe bani ky atâetar per Atâene e-dagun. Ka per t' araun gegurie ŋe dite, kur permbi varr te 'tij do te ngrehin ŋe gtat (statue) prej mermeri te-gkelqyergem per t' i deftyer botes, se lavdia e ndera, mireŋohesia komptare âe pavdekesia si ne kete jete, agtu eâe ne jete t'jetre, presin giâ' ata bura te-vlereeme, qe ndjekin rrugen e te-maâit Kristoforiâ, i-cili mbaroi jeten n'Elbasan mbe 24 te Gkurtit 1895.

— FUNT —

BKSH

Çmimi 50 para

BKSH